

ки ни ще избесятъ. Пъкъ кой знай защо тури ми въ ржката 4 бешлика. Мислѣше ли си, че азъ ще правя изключение, или несъзнателно ми даде паригѣ, незная. Тъкмо когато да ми поржча нѣщо, извадиха го, и той бѣше вече на редъ съ другитѣ. Единъ твърдѣ много разигра нашия Веелзевулъ, като го караше да търчи отъ отдѣление въ отдѣлудие, да го търси. Когато чуваше името си, той казваше: »оттатѣкъ е.« Ходеше отъ кавушъ въ кашувъ. Веелзевулъ като викаше: „*бакалъ филепъ Клисуралж перде сънь?*“ Тая игра се продължава цѣлъ часъ, а най послѣ като разбра каква е работата, олови го за яката, пъкъ нѣколко удара въ тила и хлопъ ключа на ржцѣтѣ и присждата на врата. Наредиха ги, като дѣца. Четохъ ги отъ прозорчето, възлизаха на 35 души. Откараха ги слѣдъ това на бѣсилката. Послѣ, всичко бѣше тихо въ затвора. Всичко бѣше печално и най свирепитѣ сжщества-катилитѣ и тѣ чувствуваха състрадание за смъртѣта на толковато невинни хорица! До вечерѣта докараха при мене единъ чехски свещеникъ, който уплашенъ твърдѣ много, трѣпереше отъ страхъ. Непрѣкъснато плачеше съ гласъ, като се и задавяше. Запитахъ го, но никакъ неможахме да се разбираме. Махаше съ ржцѣ и викаше: „*На конзолъ, на конзолъ . . .*“ Разбрахъ, че искаше да каже да се извѣсти на консула имъ. Той апелираше, но къмъ кого? Къмъ стѣнитѣ ли? Като разгледа наоколо си плахо-плахо и като видѣ, че е беззащитенъ, олови съ двѣтѣ ржцѣ главата си и падна на земята въ несвестъ.

Какво можахъ да му помогна? Какъ можахъ да го утѣша, като неможахме да се разбираме отъ езика? Съжелѣвахъ, скърбѣхъ, сърдцето ми се кжсаше, но Прѣкарахъ двѣ денонощия съ него. Прѣзъ всичкото врѣме той плачеше.

На 30-й юлий, слѣдъ пладне, наново едно малко смущение пакъ изъ нашитѣ килии. Изчистиха, изметоха кавушитѣ ни и пакъ ни настаниха въ тѣхъ. Отдѣ-